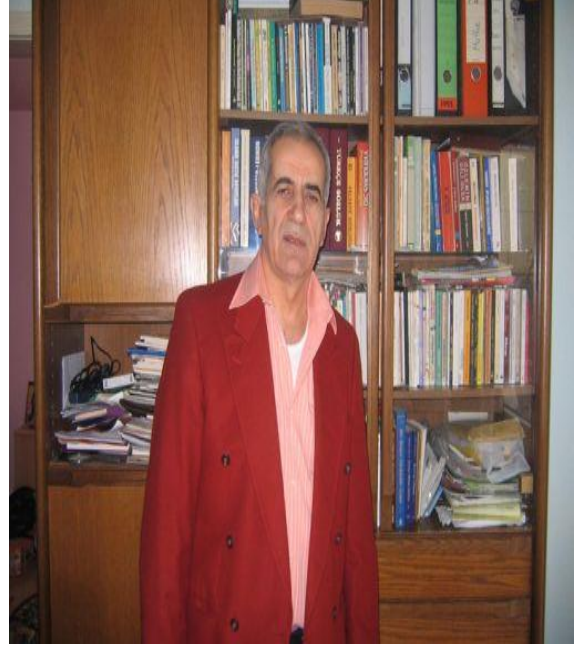

AHMET DÜMRÜL

1948 yılında Pazarcık'ın Küçük Üngüt köyünde doğdu. İlkokulu köyünde okudu.

Şiire ve halk edebiyatına duyduğu ilgiyle yaklaşık 13 yaşlarında şiir yazmaya başladı. Özellikle eline geçen Nesimi, Pir Sultan, Şeyh Bedrettin, Köroğlu, Karac'oğlan, Hallacı Mansur, Yunus gibi ozanlara ait kitapları okuyarak kendini geliştirdi.

Askere gidinceye dek köyünde yaşayan Dümrül, askerlik dönüşü önce Antep'te, daha sonra İskenderun'da çalıştı. 1972'in ilk aylarında Almanya'ya gitti. Sonraki yaşamında hem Türkiye'ye hem yaşadığı yerlere ilişkin düşüncelerini dile getirdi.

Ahmet Dümrül'ün şiirleri birçok gazete, dergi ve araştırmada yayınlandı, değişik sanatçılar tarafından bestelenerek seslendirildi.

Şiirlerinin bir bölümünü »Ben Türkümü Söylerim«, (1999), »Dilimdeki Türkü«, (2000), »Ateşi Yüreğimdeki Türkü«, (2001), »Ayrılık Derin Yazılır«, (2002), »Ateşim Ol«, (2003) ve »Güzel İnsan«, (2007) adlı kitaplarda topladı.

Edilmiş

Fakir bir milletin yoksul insanı
Doğmadan kaderi pazar edilmiş
Varlığı tanımaz yokluk kemirir
Sanki yaşaması nazar edilmiş

Savaşlar yapılmış kanlar dökülmüş
Saltanat sarsılmış düzen yıkılmış
İnsan öldürülmüş insan yakılmış
Rüzgarlarla külü tozar edilmiş

Kimi ekmek bulmaz eli dardadır
Kimisinde edep erkan nerdedir
Kimi nere gitse cennet ordadır
Kimisine dünya mezar edilmiş

Ahmet Dümrül bilir makine nedir
Elimi kolumu kapsa kanatır
Bazen aranıyor kıl kara çadır
Nice hor görülmüş azar edilmiş

Benim Deęil

Dünya senin olsun bağın bostanın
Bahçivani benim gül benim deęil
Daha tomurcukken gülü dalında
Açmadan koparan el benim deęil

Emeksiz kazanç peşinde koşmadım
Kimsenin yoluna tuzak eşmedim
Gerçekler gözüne küçük düşmedim
Yalanı söyleyen dil benim deęil

Belki de bulunmaz başka benzerim
Hep içimdekiyle kavga ederim
Kan olsa da yolum hakka giderim
Zulümün geçtięi yol benim deęil

Ahmet Dümrül derya oldum bulandım
Bazen dalgalandım bazen dolandım
Saray aldım toprak aldım yar aldım
Bekçisi ben oldum mal benim deęil

BELİDİR

Doktor bu yarama değme
Tutunduğum dal belidir
Yüreğime ateş koyma
Çaresi yok hal belidir

Ne olur boynumu bükme
Yarama tuz biber ekme
Ardımdan göz yaşı dökme
İzlediğim yol belidir

Ben ölmeden sevdam ölmez
Dost gelip hiç beni sormaz
Başkasını gözüm görmez
Seveceğim gül belidir

Ahmet Dümrül: Düzenim dar
Bozulmuş tutmuyor ayar
Anlaşılmayan neyim var
Konuştuğum dil belidir